

Yapamadık

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 17 Nisan 2020

El yürekte gözde korku.
Bir kararda duramadık.
Göremedik canlar farkı,
Sorsam dedik soramadık.

Kadir kıymet bilemedik.
Çaresini bulamadık.
Yunus gibi olmadık,
Dost bağına varamadık.

Derviş olduk miskin gibi,
Şu dünyaya küskün gibi,
Güzellikte baskın gibi,
Saçımızı taramadık.

Sesimizi duyan oldu.
Kimimize ayan odu.
Gel gidelim diyen oldu,
Zincirleri kıramadık.

Güneş doğdu güneş battı.
Seherlerde kuşlar öttü.
Ezan vakti herkes yattı.
Seccadeyi seremedik.

Sağı, solu gözler olduk.
Anlamsızca izler olduk.
Yürek dedik, sızlar olduk.
Ufukları yaramadık.

Helal yeyip yatmayanın.
Kula insaf etmeyenin
Hak yolunda gitmeyenin.
Defterini düremedik.

Bileyene diř biledik.
Rüya gördük, hayal dedik.
Suçun varmış kapat gedik,
Deyip hayra yoramadık.

Adem etti de el aman,
Mürşid gerekti bir zaman.
Dedik ondan benim yaman.
Kendimizi yeremedik.

Bir bileni toy belledik
Yol gösterdi tay belledik.
Gelip geçen huy belledik,
Dergahına giremedik.

Ecel varmış gelecekmiş.
Bir gün bizi bulacakmış.
Emaneti alacakmış,
Sefasını süremedik.

Kul Fikret'im eyvah dedi.
Ah vah ile ömrü yedi.
Hani akıl başta idi?
Ölüm vardı göremedik.

Mehmet Fikret ÜNALAN
16 Nisan 2020 Saat 02.15
Karantina günleri
Güzelçamlı/Kuşadası